

A sátoraljaújhelyi küldött

A sátoraljaújhelyi járás kommunistái és természetesen a pártönkivüli dolgozói is, hármán képviselik a Magyar Szocialista Munkás-

párt VIII. kongresszusán: Szűcs István elvtárs, a járási pártbizottság első titkára, Dérmuth József elvtárs, a járási tanács elnöke és ifj. Schrott Béláné elvtárs, a sárospataki Kossuth Tsz kertészeti brigádvezetője. Őket választotta meg a megyei párttervezet kongresszusi küldötteknek az újhelyi járásból — és nem választott rosszul, Szűcs István elvtársat ügyszólván mindenki ismeri a járásban, ifj. Schrott Béláné nemrég mutattuk be olvasóinknak.

Most, hogy Sátoraljaújhelyen jártunk, Dérmuth József elvtárs felől kértünk bővebb felvilágosítást a pártbizottságtól.

— Dérmuth elvtárs jelenleg iskolán van Budapesten, Szűcs elvtárral együtt. Ipargazdasági szaktanfolyamot végeznek a pártfőiskolán — kaptuk meg a szükséges felvilágosítást Matisz elvtárostól, a pártbizottság megbízott vezetőjétől.

Érdeklődésünkre szívesen adtak felvilágosítást Dérmuth elvtárs felől:

Még gyerekkorában géplakatosként kezdte pályafutását a kurtyáni bányauzemnél, 1945-ben belépett a Magyar Kommunista Pártba, s ettől kezdve élete egygyörri a munkásmozgalommal. 1950-től kezdve az edelényi járási, majd a Borsod Megyei Pártbizottság, később pedig a Központi Bizottság munkatársa lett.

1955-ben hazajött Budapestről, s megbízták a Putnoki Járási Pártbizottság vezetésével, itt dolgozott az ellenforradalomig. Az ellenforradalom leverése után visszament Kurtyánba s a bányauzemnél vett részt a párt újjászervezésében, ahol megválasztották az újjászervezett pártbizottság titkárává. A konszolidáció időszakában az Edelényi Járási Tanács munkáját vezette, s közben levelező tagozaton befejezte pártfőiskolai tanulmányait. Államvizsgát tett, majd nem sokkal később, 1960 tavaszán megbízták a Sátoraljaújhelyi Járási Tanács vezetésével.

Mély meggyőződéssel és fáradhatatlanul dolgozott a mezőgazdaság szocialista átszervezéséért, majd a termelőszövetkezetek megszilárdításáért, a falu kulturális színvonalának emeléséért. 1962. április 4-én Szocialista Munkáért Erdeméremmel tüntették ki.

1960 óta tagja a Sátoraljaújhelyi Járási Pártbizottságnak és a végrehajtó bizottságnak. A küldöttválasztó taggyűlésen járási küldöttné, a járási párttervezetben megyei küldöttné, s újra a PB és a VB tagjának választották. A megyei párttervezetben pedig az a megítéltetés érte, hogy a sátoraljaújhelyi járásból két küldött társával együtt részt vesz a VIII. pártkongresszuson.

Cs. L.

Javult a fiatal szakemberekkel való foglalkozás

A Szakszervezetek Országos Tanácsa a Magyar Újságírók Országos Szövetségének székházában sajtótájékoztatót tartott. Varga György, a SZOT titkára elemezte az újságírók előtt a fiatal mérnökök és általában a kezdő szakemberek tervszerű foglalkoztatásával kapcsolatos időszerű kérdéseket.

Hangsúlyozta, hogy a népgazdaság gyors fejlődése következtében 1980-ban körülbelül két és fél-háromszor annyi mérnöknek és mintegy ötször annyi technikusnak kell majd dolgoznia az országban, mint jelenleg.

Varga György tájékoztatójában elmondotta, hogy segítette a fiatal szakembereket a tavaly megjelent kormányhatározat és a SZOT-nak a KISZ-szel együtt kiadott közös felhívása. A fiatal szakemberekkel való foglalkozás, sőt már elhelyezésük is tervszerűbbé vált. Körülbelül 90 százalékuk valóban olyan munkahelyre került, ahol módja van a vezető beosztásban nélkülözhetetlen gyakorlati ismeretek elsajátítására.

Megalakult a Történelmi Társulat Borsod megyei csoportja

Tegnap délután Miskolcon, a TIT Értelmiségi Klubjában történelem-vándorgyűlést tartottak. A gyűlés első napirendi pontjaként a történetírás mai feladatai címmel Pamlényi Ervin, a Magyar Tudomány Akadémia Történettudományi Intézetének osztályvezetője tartott előadást. Ezután megalakult a Történelmi Társulat Borsod megyei csoportja.

BÓDVASZILASI KÉPESLAP

Kifőtt már a szilasi szilvapálinka

Messze környéken nem főznek olyan kitűnő kisüsti pálinkát, mint a kis Barlang-patak mentén épült földművelésszövetkezeti szeszfőzdében. A bódvaszilasi főleg szilvából főzetik a fagyos téli hajnalok vérszédítő, étvágygerjesztő papamorgóját, de almából, törköly, vagy szomálka is gyakran csepeg a részvevőkből. A képen: Kósik Elemér a szeszfőző vezetője demiszonba méri az első 52 fokos eresztést.

Ismét híres lesz a szilasi káposzta

Nem túlzás azt állítani, hogy az ország piacain egy időben legalább olyan jó híre volt a bódvaszilasi káposztának, mint a szegedi paprikának, a szabolcsi almának, vagy a szomolyai cseresznyének. Azt is hozzá kell tenni, hogy a jó hírnév nem esett csorba az elmúlt esztendőben sem, ugyanolyan kemény, tömör, tartós és ízes maradt a szilasi káposzta, mint a régi szilasi káposzta, csupán a mennyisége nem volt elegendő. Pedig a talaj és az éghajlat talán sehol az országban nem kedvez annyira a téli káposztának, mint itt, a Bódva folyócska partján, a szilasi határban. Hiszen kísérleteztek természetesen a szomszédos Komjátiban is, de alig puszkálószerűre a szilasi földetől már nem duzzadtak olyan nagyra, tömörre a fejek, s bizony még a nyulak is szívesebben jártak a szilasi káposzta torzsára lakmározni, mint a szomszédokéra.

A Béke Termelőszövetkezetben, ahol Vizsoki Lajos elnök, no meg az egész tagság azon van, hogy több legyen a haszon, magasabb a jövedelem, az idén ismét nagyobb figyelmet szentelnek a káposztának. Ezen az őszön már 26 holdról szállítanak a piacokra, jövőre pedig már vagy száz holdon termelik a téli savanyúságnak és a toros-káposztának való, a toros-káposztának való,

Apróságok

Nagy szó, hogy ilyen kis községben egy esztendő alatt 68 ezer forintot költhetnek járdaépítésre. A helyi vegyipari ktsz-nél rendelték meg a munkát. El is vállalták örömmel, és megígérték, hogy ha nem lesz sok eső, kora őszre elkészülnek a járdával. A természetfelelős úgy látszik összejátszott a ktsz-szel, mert esőt nem adott egy szemtel sem, de a járda egy része még most sincs készen. Az őszi esőkben, a korai fagyok idején talán jobban megy a járdaépítés? (Ami igaz, az igaz, a rossz időben készült járdát előbb kell javíttatni, és a ktsz-bokros tendőinek zöme javítás munkából áll.)

Az ország, sőt talán egész Európa egyik legszebbnek ígérkező cseppkőbarlangjának feltárásához látott hozzá néhány hónappal ezelőtt a bódvaszilasi határban a Budapesti Vörös Meteor barlangkutató szak-

osztálya. A község lakói kezdetben kíváncsiak voltak a föld alól érkező híreket, segítettek is az öreg mészkőhegyek gyomrába leszálló kutatókat, de ahhoz már nemigen volt kedve senkinek, hogy maga is lemereszkedjék a veszélyes kúrtókön, szifonokon. Amikor azonban dr. Dénes György, a híres barlangkutató megmutatta a faluban a földalatti cseppkővilágról készült első fényképeket, a bódvaszilasi fiatalok is kedvet kaptak a barlangkutatáshoz. Veres Sándor fiatal aknász vezetésével negyven taggal működik már a Vörös Meteor helyi barlangkutató csoportja. Legtöbbjük már jó néhányszor leereszkedett a másfél méter mélyre is mélyebben fekvő cseppkőbarlangba, s most azon munkálkodnak, hogy a nagyközönség számára is hozzáférhetővé tegyék ezt a csodálatos világot.

Összeállította: Pozsonyi Sándor

Befejezték az évi lakásátadási tervüket a diósgyőri Kilián-déli lakótelep építői

A Borsod megyei Építőipari Vállalat dolgozói az ötéves terv időszakában a diósgyőri

Kilián-lakótelep déli oldalán 2400 lakást építettek. Ezeket az új otthonokat már nem hagyományos módszerekkel, hanem az új technológia alkalmazásával: előregyártott középblokkokból szerelik össze. A munkákat két éve kezdték meg. Tavaly 390 lakást építettek fel, az idén pedig 528 otthont kellett átadni. A pártkongresszus tiszteletére vállalták, hogy a félévénél több lakást jóval az évvégi határidő előtt, november 25-ig elkészítik. Ezért bevezették a házak szalagszerű összeszerelését és az új épületek külső homlokzatára géppel szórta fel a Wallkyd elnevezésű műanyag falfestéket. A dolgozók jó összességű munkájának eredménye, hogy egy-egy lakóházat átlag 9 hónap alatt építettek fel és az utolsó lakásokat pén-

teken adták át rendeltetésüknek. Így az építők a maguk által vállalt határidő előtt teljesítették az évi lakásátadási kötelezettségüket.

Ugyanakkor gondoskodtak arról is, hogy a téli hónapokban jól fűthető helyiségekben végezhesek munkájukat. A lakótelepen már 300 újabb lakást szereltek össze, amelyekben jelenleg a válaszfalazásokat és a belső munkákat végzik. Ezeknek átadását 1963 első negyedében kezdik meg. A lakótelep felépítésének meggyorsítására jövőre új technológiákat is bevezetnek. Így például 120 lakást már falnagyságú panelekből állítanak össze és előreláthatólag az őszi hónapokban megkezdik Miskolc első öntött betonházainak építését.

Harsányi tudósítás

(Levelezőnkől.) Teljesült Harsányi község régi vágya: november 2-án ki- gyúlt a fény a faluban. A nagy nap méltó megünneplésére már hetekkel előtte készülődött a nőtanács, a tsz kultúrcsoportja, az általános iskolások és a KISZ-fiatalok pedagógusok vezetésével.

Délután megérkeztek a vendégek: a megyei és a járási tanács, valamint pártbizottság képviselői, az EMÁSZ vezetői és dolgozói. Az ünnepi beszédet Nyerjék József, a Miskolci Járási Tanács vb-elnöke tartotta. Megemlékezett a Nagy

Októberi Szocialista Forradalomról, majd köszönetet mondott mindazoknak a műszaki és fizikai dolgozóknak, akik kongresszusi felajánlásukhoz híven hozzájárultak ahhoz, hogy a községben határidő előtt kigyúlt a villanyfény.

A munkában részt vett kiváló dolgozókat megjutalmazták, majd kultúrműsor szórakoztatta a község dolgozóit, s a meghívottakat. Este a község nevében megvendégelték az EMÁSZ dolgozóit.

Tóth Béla
vb-elnök, Harsány

Boy-szolgalat

IDŐSEBB parasztság az áll meg az Ady utca végéig, az egyik ház előtt. Kis ideig tanulmányozza a falra helyezett feliratot, aztán elszántan lép fel az egyik helyiségre. Szemének röpké pillantásával méri fel, jó helyen jár-e? A helyiség közepén terjedelmes íróasztal, hátul különféle szerszámok, szénszállító kosarak, s oldalt, a fal mellett hosszú sorba helyezett székeken néhány munkásember ücsörög.

— Egy tűzhelyet kellene elszállítani a vaskereskedésből, az állomásra. Nem tudom...

— Az asztalnál ülő szemüveges férfi — Korda Imre — beleegyezően bólint.

— Nagyon szívesen. Pillantása végigszalad az ülő férfiakon, s egy nyulánk férfin, Gáti Ferencen állapodik meg. Gáti már fel is áll, Barátságosan mondja,

— Mehetünk, asszonyom.

Kis idő múlva esőkabátot vasutas lép be az ajtón. Kötelezőmódot kellene egyik helyről a másikra elvinni, Farkas János szedelőzködik. Aztán Palotás Jenő hagyja el a helyiséget egy középkorú, intelligens arcú férfi társaságában. Valami csomagot kell az egyik helyről a másikra továbbítani. Telefon cseng, a hallgatónban női hang jelentkezik,

— Itt a Kossuth Leánygimnázium. Egy pianino elszállításánál kellene segédkezni...

A HÉTKEZNI ÉLET megszokott képe ez a miskolci Boy-szolgalat irodájában. Naponta 15–20 ember jön be ide, vagy telefonál segítségért lenné a szükség, különféle áruk, csomagok szállításához, szénpakoláshoz. Pedig e szolgálatról kevesen tudnak Miskolcon.

— Október eleje óta működünk — mondja Korda Imre, a részleg vezetője. — A lakosság igényli szolgálatunkat. 22-en vagyunk. Az embereknek mindig van munkájuk. Most vagonkirakáshoz hívnak, később szénpakoláshoz, aztán bűtorszállításhoz, és így tovább. Nemrég telefonáltak például, hogy rakjuk be a bútorokat az új SZMT-székházba. No, de természetesen — teszi hozzá sietve — nem a vállalatok, hanem elsősorban a lakosság igényelt akarjuk kirendezni.

— Gondok, bajok?

— Legtöbb tennivaló vár ránk az embernevelésben.

— Embernevelésben? Miért tartozik ez a boy-szolgalathoz?

Nagyon érdekes dolog derül ki. Ennek a szolgálatnak nemcsak a lakosság szempontjából van jelentősége, hanem szociális és embernevelésben is. Ugyanis a boy-szolgalatban sok olyan ember van, aki eddig alkalmi munkából élt. Van itt olyan ember, akit nem fogott semmilyen munkahely. Örök „vándormadár” volt. Legfeljebb egy hétig maradt egy vállalatnál. És nagyon érdekes, hogy ezek a kicsit kalandos természetű emberek valahogy itt megtalálják a helyüket. Talán a munka sokrétűsége teszi. Ma szemet pakolnak, holnap bűtor szállítanak, holnapután egy csomagot kell vinniük. Ez a változatosság — úgy látszik — kielégíti kalandos természetüket, romantikus hajlandóságukat.

ALIG EGY HÓNAPJA vannak együtt, máris nagyon egészséges légkör kezd kialakulni. A becsületes szállítómunkások — Farkas Ferenc brigádvezetővel az élen — hatnak a többiekre. Olyan légkört kezdenek kialakítani: szívesen rosszul dolgozni, és különösen idegen tulajdon felé kacsintgatni. Az ilyen ember szembe találja magát a kollektívával, amely megérti az embert, de elítéli a hibás tettet.

A boy-szolgalat nem önálló szövetkezet. A Fodrász Ktsz-hez tartozik. Ez az első pillanatban furán hat. Pedig magyarázata igen egyszerű. Anyagilag valakinek támogatnia kell. A Fodrász Ktsz a város legnagyobb szövetkezete (több mint 600-an dolgoznak benne), így megerősítés nélkül el tudja indítani életműködését új testvérét, Wohl Imre, a ktsz főkönyvelője elmondja, hogy ez a patronálás nem tart sokáig. Úgy tervezik, hogy a szolgálatot 200 tagú szövetkezetté fejlesztik, és önállóvá teszik. Tele vannak tervvel, elképzelésekkel.

— Sok helyen, különösen ahol mindkét házastárs dolgozik — mondja Korda —, gondot okoz a takarítás. Mi úgy gondoltuk, 30–40 asszonnyal létrehozunk egy takarítósze-

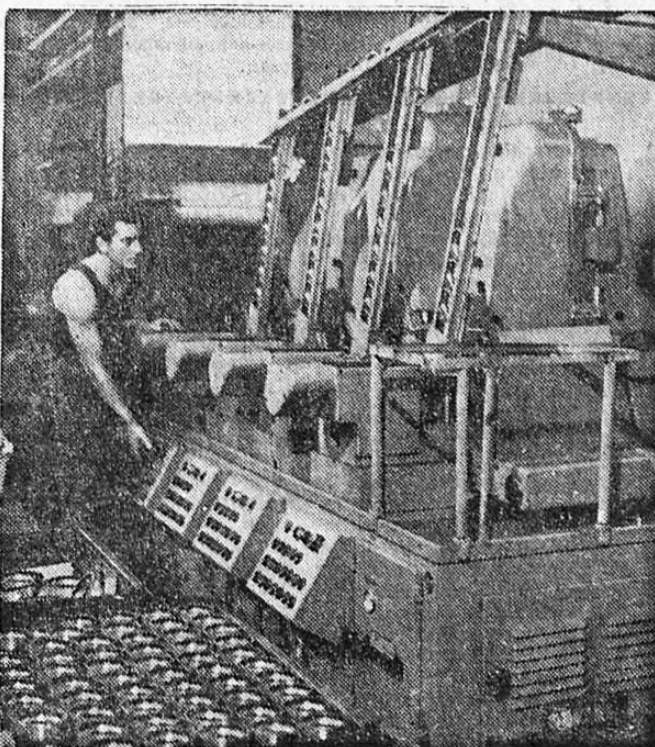
leget. Sokan kérnek bennünket, fűrészeljünk fel a tűzfut. Egyelőre kézi fűrészel tudunk csak dolgozni, ez nehézkes és nem kifizetődő. Szeretnénk beszerezni egy motoros fűrész...

— És érdemes beszélni a pótmama szolgálatról — kapcsolódik a beszélgetésbe a főkönyvelő. — A férj és feleség szeretnének moziba menni. Valakinek vigyázni kellene a gyerekekre. Mindkét szülő dolgozik, s beteg lesz a gyerek, apó-lóra van szükség.

MINDEN GOND, baj és kezdeti nehézség ellenére a budapesti Tempó Ktsz példáján az új részleg megkezdte munkáját. Az első hónap eredménye igen biztató.

Csorba Barna

Jubilál a Debreceni Gördülő Csapágygyár

Juhász Sándor a tífves üzem komplex brigádjának tagja, a kiváló minőségű munkát végző, szovjet gyártmányú szuperfiniselő automata kapcsolótáblája előtt.